

טקאטקה ואח' _____

על-ידי ב"כ עוה"ד סיגי בן ארי ואח'

רח' אבו עובדייה 4, ירושלים

טל': 6283555 פקס': 6276317

העותרים

נ ג ד

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש ואח'

על-ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

המשיבים

עיקרי טיעון מטעם המשיבים

1. לקראת הדיון בעתירה, הקבוע ליום 14.12.08, מתכבדים המשיבים להגיש עיקרי טיעון מטעם.

2. הצו על-תנאי מיום 28.4.08 נוסח כדלקמן:

"... צו על-תנאי המכוון אל המשיבים והמורה להם להתייצב וליתן טעם: מדוע לא יתחייבו שלא להחזיק עצורים במתקן המעצר שומרון תקופה בלתי סבירה, וקצרה באופן משמעותי מהנהוג היום."

3. נזכיר, כי הצו על-תנאי הוצא באותו מועד בהסכמת פרקליטות המדינה, לאחר שהתברר כי המשיבים לא עמדו בהתחייבותם להגביל את משך השהייה במתקני ההשהייה ל-21 ימים.

4. בהקשר זה נזכיר, כי בהודעת העדכון המשלימה שהגישו המשיבים ביום 29.1.08, נמסר, כי בעקבות הבנה בין צה"ל לשבי"ס, ובהתאם להערכת מצב עדכנית, ניתנה הנחיה לכוחות צה"ל לפיה לעת הזו יוחזקו עצורים פלסטיניים במתקני ההשהיה החטיבתיים באיו"ש, בטרם העברתם למתקני שבי"ס, לפרק זמן קצר ככל הניתן, שכלל לא יעלה על 21 ימים.
5. כאמור לעיל, המשיבים לא עמדו בהתחייבות זו, ובשל כך הודיע נציג הפרקליטות במועד הדיון כי הפרקליטות סבורה כי יש מקום להוצאת צו על-תנאי בעתירה זו בכל הנוגע לשאלת משך המעצר במתקני ההשהיה.
6. במסגרת כתב התשובה הודיעו המשיבים, כי לאחר גיבוש הסכמות חדשות בין צה"ל לשבי"ס, חודשה ההנחיה לכוחות צה"ל לפיה לעת הזו, וככל שלא יחול שינוי מהותי בנסיבות, יוחזקו עצורים פלסטיניים במתקני ההשהיה החטיבתיים באיו"ש, בטרם העברתם למתקני שבי"ס, לפרק זמן קצר ככל הניתן, שכלל לא יעלה על 21 ימים, פרט לחריגים שבחריגים, וכי בכוונת המשיבים להקפיד הקפדה יתרה על הנחיה זו.
7. בהתאם לאמור בהודעת העדכון המשלימה שהגישו המשיבים ביום 29.1.08, ולכתב התשובה שהוגש, המשיבים סבורים כי משך זמן מקסימאלי של 21 יום הינו משך זמן סביר: מדובר בפרק זמן המאזן באופן סביר ומידתי בין כלל האינטרסים והשיקולים הצריכים לעניין, כאשר משקל מיוחד מוענק להכרה כי אין מקום להחזיק עצורים זמן רב במתקני ההשהיה.
8. השיפורים שחלו בתנאים במתקני ההשהיה משפיעים אף הם על סבירותו ומידתיותו של פרק הזמן האמור. כידוע, בית המשפט הנכבד הכיר בכך שבתקופה האחרונה שופרו התנאים במתקנים. לעניין זה ראו: פסק הדין בבג"ץ 7424/07 נסאר נ' מפקד מתקן המעצר "שומרון", תק-על 2008 (1), 3293; כמו כן נזכיר, כי בית המשפט הנכבד הורה על הוצאת צו על-תנאי בעתירה זו רק בהיבט של משך המעצר, וזאת על-אף שהעותרים הדגישו, במסגרת הודעותיהם השונות, כי הם מבקשים מבית המשפט הנכבד גם סעדים הנוגעים לתנאי החזקה (ראו, למשל: סעיפים 19-11 להודעת העותרים מיום 27.4.08).
- נבקש לצרף לעיקרי הטיעון, בהסכמתה האדיבה של ב"כ העותרים, עו"ד בן ארי, "דו"ח ביקורת תנאי כליאה במתקני ההשהיה החטיבתיים באיו"ש". הדו"ח יצא ביום 7.12.08, ו"הולבן" (כלומר, הוסרו ממנו החלקים המסווגים כסודיים, מבחינה ביטחונית) רק היום, 10.12.08. הדו"ח מתאר את ממצאיה של ביקורת יסודית שערכו גורמי צה"ל במתקני ההשהיה שומרון ועציון בכל הנוגע לכלל ההיבטים הנוגעים למתקנים, ובכלל זה תנאי הכליאה ועמידה בכללי משך הכליאה. נעיר, כי המתקן בעציון הוא מתקן חדש, שבא במקום המתקן הישן, שהחל לפעול בחודש ספטמבר 2008 ותנאי הכליאה בו משופרים מאוד, כעולה מהדו"ח.

המשיבים יטענו, כי הדו"ח מדבר בעצמו, ויבקשו להפנות את את בית המשפט הנכבד
בייחוד לסעיפים העוסקים בהקפדה על מגבלת משך המעצר: ס' 1. ג' (עמ' 4 לדו"ח); 2 ו'
(עמ' 5 לדו"ח).

צילום הדו"ח מצורף ומסומן מש/1.

9. לעניין משך השהייה, וסבירותה של מגבלת 21 הימים נוסף, כי עיון בעתירה מעלה כי אף
העותרים עצמם השתמשו, בעתירתם, ב"קו גבול" של 21 ימים: לעניין זה ראו סעיף 8
לעתירה; סעיף 31 לעתירה; סעיף 32 לעתירה; סעיף 33 לעתירה.

10. כפי שנמסר בכתב התשובה, העובדה העיקרית החשובה לעניינו היא כי בחודשים שחלפו
מאז ניתן הצו על-תנאי הקפידו המשיבים על התחייבותם דלעיל. ודוק: מצה"ל נמסר כי
החל מיום 11.5.08 ועד ליום הגשת כתב התשובה לא היו חריגות מעבר לגבול 21 הימים
בעניין החזקת עצורים במתקני השהייה, פרט למקרה אחד בו עקב תקלה שהה עציר
באחד המתקנים במשך 23 יום.

מלשכת היועץ המשפטי לאיו"ש נמסר, כי לא ידוע על חריגה נוספת בתקופה שחלפה מאז
הגשת תצהיר התשובה (לעניין זה ראו גם הדו"ח שצורף לעיל כנספח מש/1), ואף
העותרים לא טענו בפני המשיבים, בתקופה שחלפה מאז הגשת כתב התשובה, כי הייתה
חריגה כאמור.

11. לאור האמור לעיל, המשיבים סבורים כי ניתן מענה סביר לסוגיית משך החזקת העצורים
במתקני השהייה, שהיא הסוגיה היחידה שבעניינה הוציא בית המשפט הנכבד צו על
תנאי. המשיבים מקפידים עתה על משך מעצר קצר ככל האפשר במתקני השהייה,
שככלל איננו עולה על 21 ימים. המשיבים יטענו, כי משך זמן זה הוא סביר בנסיבות
העניין, וכי הוא נותן מענה לצו על-תנאי שדיבר על "תקופה בלתי סבירה, וקצרה באופן
משמעותי מהנהוג היום".

תקופת הזמן לה התחייבו המשיבים היא סבירה וקצרה באופן משמעותי ממה שהיה נהוג
במועד הגשת העתירה, ובמועד מתן הצו על-תנאי.

12. בנסיבות אלה, המשיבים סבורים כי העתירה התייתרה וכי דינה להידחות.

היום, י"ד בכסלו תשס"ט

11 בדצמבר 2008

גלעד שרון
סגן לפרקליט המדינה